

Ciało (nie) wystarczy/ The body is (not) enough

Ciało – mikro- i makrokosmos tańca. To od niego wszystko się zaczyna i na nim się kończy. Muskularne czy chore, energiczne czy w bezruchu, uwalniane czy kształtowane jest na scenie samoistnym imperium, ostatnią instancją poza którą wydawałoby się nie ma już tańca.

Niekiedy jednak taniec jest podróżą nie w głąb ciała, ale poza ciało. Kiedy to nie wewnętrzne procesy fizyczne stają się przedmiotem artystycznego namysłu, ale ich przekroczenie, wyjście poza ciało w interdyscyplinarną i multimedialną przestrzeń nowych możliwości.

Czego szukają w niej artyści? Zarówno ci, którzy „zdradzają” swoje ograniczające ciała na rzecz współpracy z maszyną, jak i ci, którzy łączą ludzkiego czynnika w ich cyfrowych, ziemnych światach? Co kryje się za tym brakiem, za tą potrzebą dopełnienia?

W sztuce zawsze obecne było pragnienie poszerzenia fizycznych możliwości człowieka. Jak w tańcu klasycznym, który można by nazwać analogową techniką przekroczenia lub też w bio-arcie, w którym transgresja zakłada wprost rozumianą inwazję technicznych gadżetów we własne ciało. Taniec współczesny także na wiele sposobów tworzy swoje, wyłącznie cielesne techniki będące odpowiedzią na transhumanistyczne dążenia.

Jednak czy ciało może wyrazić wszystko? Czy jest materiałem na tyle metamorficznym, na tyle plastycznym, aby wyrazić wszystko to, co pomyśli głowa? Dzięki obecności cyfrowych narzędzi tancerz osiąga niedostępne fizycznie jakości. Wraz z inteligentnymi technologiami formułuje nowy rodzaj pociągającego i niekiedy bardzo twórczego partnerstwa. Dla wielu jednak obecność multimedialnych gadżetów na scenie jest uproszczeniem i zagrożeniem dla fundamentalnej dla tańca fizycznej obecności, a pozorna symbioza oznacza w rzeczywistości przegraną człowieka.

Czwarta edycja Międzynarodowego Festiwalu Tańca Współczesnego KRoki stawia sobie za cel konfrontację tych dwóch koncepcji twórczych, dwóch stanowisk, dwóch różnych praktyki obecnych we współczesnym tańcu z których jedna poszukuje nowych technik w ciele, a druga „nowe technologie” wytwarza we współpracy z cyfrowymi mediami. Co zyskuje, a co traci w każdym z tych przypadków taniec, czy coraz ściślejsza fuzja człowieka i maszyny obecna w naszym ponowoczesnym świecie znajduje swoje przełożenie w ich koegzystencji na scenie, czy raczej jest to walka o dominację? Kto przetrwa, co wyniknie z tego zderzenia dowiemy się już wkrótce.

Kuratorka: Katarzyna Bester

Katarzyna Bester – teatrolog, krytyk i kurator. Doktorantka w Katedrze Performatyki Uniwersytetu Jagiellońskiego. Jej zainteresowania to teatr interkulturowy, taniec współczesny, współczesny teatr japoński. Publikowała w czasopiśmie „Didaskalia”, „Odra”, „Scena”, „Teatr”, „Fragile”. Autorka monografii „Konstrukcja i dekonstrukcja widza w teatrze interkulturowym” (Kraków 2009). W Katedrze Performatyki UJ prowadziła autorskie zajęcia poświęcone przemianom współczesnego japońskiego teatru i tańca. Członek Międzynarodowego Stowarzyszenia Association for Asian Performance (AAP) oraz The Center for Performance Research and Cultural Studies in South Asia (Cpracsis). W 2013 roku

wraz z Jadwigą Majewską stworzyła koncepcję oraz powołała do życia Festiwal Tańca Współczesnego KRoki, którego jest współkuratorką.